

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 101.507 van 5 december 2001  
in de zaak A. 107.052/IX-2929.**

In zake : de BVBA VAN WONTERGHEM'S Residentie de Manevinke,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat C. DE WOLF,  
kantoor houdende te MAARKEDAL,  
Etikhovestraat 6

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse  
regering,  
die woonplaats kiest bij  
advocaat B. STAELENS,  
kantoor houdende te BRUGGE,  
Canadesen Hof,  
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

---

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA VAN WONTERGHEM'S Residentie de Manevinke op 6 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 mei 2001 van de minister van Welzijn waarbij haar de erkenning als rust- en verzorgingstehuis (nr. VZB 2104, residentie De Manevinke) wordt geweigerd hetgeen de sluiting als rust- en verzorgingstehuis onder nummer 2104 tot gevolg heeft;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 2001, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 18 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DE WOLF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat N. DE CLERCQ die, loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Om een rust- en verzorgingstehuis te mogen uitbaten dient een rusthuis zowel over een zogenaamde programmatievergunning te beschikken als over een erkenning. De programmatievergunning wordt verleend overeenkomstig de programmatienormen, voor de erkenning dient de instelling te voldoen aan de normen van het (veelvuldig gewijzigde) koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis of als centrum voor dagverzorging. Voorliggend dossier heeft betrekking op de weigering van een erkenning overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 18 februari 1997 tot vaststelling van de procedure voor de erkenning en de sluiting van rust- en verzorgingstehuizen, psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen en samenwerkingsverbanden van psychiatrische instellingen en diensten.

Met een besluit van 22 december 1997 kreeg verzoekster een vergunning om in de programmatie 25 bedden op te nemen in haar rusthuis. Deze RVT-bedden zouden de komende 5 jaar in de programmatie opgenomen worden volgens het volgende tijdschema :  
op 1 januari 1998 : 5 RVT-bedden

op 1 januari 2000 : 5 RVT-bedden  
op 1 januari 2001 : 5 RVT-bedden  
op 1 januari 2002 : 5 RVT-bedden  
op 1 januari 2003 : 5 RVT-bedden.

1.2. Op 24 juni 1998 doet verzoekster een aanvraag tot voorlopige erkenning van 25 RVT-bedden voor residentie De Manevinke.

Op 28 augustus 1998 wordt aan verzoekster een voorlopige erkenning gegeven voor 5 bedden die ingaat op 1 juli 1998 en loopt tot en met 30 juni 1999.

Op 31 maart 1999 wordt aan verzoekster een voorlopige erkenning verleend voor 5 bedden die ingaat op 1 januari 1999 en loopt tot en met 31 december 1999.

1.3. Op 1 oktober 1999 wordt bij verzoekster een erkenningsbezoek afgelegd en op 26 oktober 1999 wordt daaromtrent een verslag opgesteld. Uit dat verslag blijkt dat bij verzoekster verschillende tekortkomingen werden vastgesteld, onder meer op het vlak van de architectonische normen en de functioneel-organisatorische normen. Specifiek inzake het personeelskader wordt aangestipt dat het personeelskader niet voldoet met betrekking tot het aantal gegradueerde of gebrevetteerde verpleegkundigen. Er is ook geen verpleegkundige permanentie (nachtpermanentie) in het rustoord voorzien. In het verslag wordt voorgesteld de erkenning van 10 bedden rust- en verzorgingstehuis (VZB 2104) te weigeren aangezien niet aan de erkenningsnormen is voldaan. Wel wordt de mogelijkheid opengelaten om de voorlopige erkenning te verlengen teneinde de instelling de mogelijkheid te bieden zich in regel te stellen met de vigerende wetgeving.

Met een schrijven van 26 oktober 1999 wordt het voornoemde verslag aan verzoekster betekend en krijgt zij de gelegenheid om schriftelijk haar opmerkingen te formuleren.

Op 23 november 1999 formuleert verzoekster haar opmerkingen. Zij overloopt de aangewreven tekortkomingen en naargelang van het geval gaat zij over tot een weerlegging ervan, stelt zij dat het euvel ondertussen is verholpen, of dat het zal verholpen worden.

Inzake het personeelskader stelt verzoekster :

"3.8. F.T.E. verpleegkundigen i.p.v. 2.8. F.T.E.

8.4. T.E.V. verzorgenden i.p.v. 8.0. F.T.E.

Graag willen wij nog 1 F.T.E. verpleegkundige bij aantrekken, doch er is geen aanbod op de arbeidsmarkt".

Inzake de nachtpermanentie stelt verzoekster :

"Een aantal nachten worden door onze verpleegkundigen waargenomen. Doch in een klein rusthuis is dit onmogelijk om een F.T.E. verpleegkundige te plaatsen om bijna uitsluitend incontinentiemateriaal te verversen".

1.4. Op 11 januari 2000, wordt aan verzoekster een verlenging van de voorlopige erkenning verleend, voor 10 bedden tot 30 juni 2000.

Met een besluit van 19 juni 2000 wordt een voorlopige erkenning voor 5 bedden verleend, ingaand op 1 januari 2000 en lopend tot en met 31 december 2000.

1.5. Op 19 juni 2000 wordt een nieuw erkenningsbezoek afgelegd en op 13 september 2000 wordt hieromtrent een verslag opgesteld. Grosso modo worden dezelfde tekortkomingen genoteerd als deze gemaakt tijdens het inspectiebezoek van 26 oktober 1999. Nu luidt de conclusie wel dat de erkenning van 15 RVT bedden zou geweigerd worden omdat niet aan de erkenningsnormen is voldaan.

1.6. Met een schrijven van 25 september 2000 deelt verzoekster mee wat volgt :

"Wij hebben uw brief in goede orde ontvangen op 15 september '00.

Als instelling hebben wij daar nota van genomen maar kunnen echter niet akkoord gaan met deze beslissing.

Daar wij enorme inspanningen hebben gedaan om aan de opmerkingen (zie inspectie 26/10/1999) te voldoen.

Wij moeten echter vaststellen dat het dossier van de inspectie 26/10/99 terug is overgenomen niettegenstaande de verbeteringen.

Bij deze laten wij dan ook weten dat wij in beroep gaan tegen deze beslissingen en willen verhoord worden, met de bewijsstukken".

1.7.1. Met een schrijven van 27 oktober 2000 wordt aan verzoekster een voornemen tot weigering betekend van de erkenning van 10 rust- en verzorgingsbedden vanaf 1 juli 2000 en van 5 rust- en verzorgingsbedden vanaf 1 januari 2001.

In de brief wordt erop gewezen dat verzoekster in haar schrijven van 25 september 2000 weliswaar meedeelde niet akkoord te gaan met de opmerkingen van de inspectie maar dat deze niet worden weerlegd. Aan verzoekster wordt medegedeeld dat zij tegen het voornemen tot weigering een gemotiveerd bezwaarschrift kan indienen.

1.7.2. Met een schrijven van 7 november 2000 dient verzoekster een bezwaar in bij het ministerie van de Vlaamse gemeenschap.

Grosso modo wordt er gesteld dat in het inspectieverslag nauwelijks rekening wordt gehouden met de talrijke verbeteringen die verzoekster doorvoerde en dat er nog een aantal verbeteringen op til zijn.

Inzake de personeelsomkadering betoogt verzoekster :

Wij voldoen aan het aantal verpleegkundigen. Het probleem verpleegkundigen in Antwerpen is dramatisch als er geen voldoende aanwezig is in de regio en zelfs ziekenhuizen kampen met grote tekorten, geef ons dan de oplossing wat wij er kunnen aan doen ?".

Inzake de nachtpermanentie betoogt verzoekster :

"Er is geen verpleegkundige aanwezig voor de nachtdienst, verwijzend naar het probleem van de verpleegkundigen. Wat wij wel georganiseerd hebben is dat ieder verpleegkundige een week van wacht is, om de permanentie te kunnen waarborgen. Verzorgenden die nachtdienst hebben kunnen te allen tijde een verpleegkundige oproepen met een bieper meer kunnen wij niet doen."

Verzoekster klaagt er zich ook over dat privé-rustoordn strenger worden gecontroleerd dan andere.

1.8. Met een schrijven van 30 november 2000 wordt het voornemen tot weigering van erkenning voorgelegd aan de Vlaamse adviesraad voor erkenning van verzorgingsvoorzieningen (VAR). In dat schrijven wordt gesteld :

"Korte situering

In navolging van het schrijven vanwege de directie van de residentie De Manevinke, dien ik u er op te verwijzen dat het rust- en verzorgingstehuis ondergebracht is in een appartementsgebouw, zoals in de inleiding van het verslag vermeld staat. Dit appartementsgebouw is totaal niet geschikt voor langdurig verblijf en continue verzorging van zwaar zorgbehoevenden, omdat de architectuur dit niet toelaat. Tijdens het erkenningsbezoek is er wel degelijk gevraagd aan de directie, in hoeverre er een mogelijkheid bestaat om tegen een

termijn van 2002 (laatste schijf van RVT-bedden wordt dan opgenomen, zoals voorzien in de planningsvergunning) een ander gebouw in gebruik te nemen. De directie liet verstaan dat het realiseren van een vervangingsnieuwbouw uitgesloten is. Hierdoor is het voor de inspectie niet mogelijk om een voorstel tot erkenning voor te leggen aan de minister bevoegd voor het afleveren van een dergelijke erkenning.

Tenslotte kan inderdaad gesteld worden dat de instelling inmiddels een aantal verbeteringen doorgevoerd heeft, maar toch blijven een aantal tekortkomingen wegen op het functioneren van de instelling : nl :

- geen verpleegkundige nachtpermanentie.
- Onvoldoende gekwalificeerd personeel.
- Kinélokaal is niet beschikbaar (nooduitgang wordt gebruikt als kinélokaal)
- Onvoldoende sanitair beschikbaar in de instelling, waardoor het groot aantal wc-stoelen, zonder te beschikken over een bedpanwasser.

De betrokken inspectieleden houden zich ter beschikking van de VAR om mondeling toelichting te geven bij dit dossier".

1.9. Op 6 februari 2001 brengt de VAR zijn advies uit. Daarin wordt vermeld :

"Argumentatie :

De VAR heeft de voorziening en de administratie gehoord op 6 februari '01.

Hieruit blijkt dat het rust- en verzorgingstehuis is ondergebracht in een appartementsgebouw dat om architectonische redenen ongeschikt is voor langdurig verblijf en continue verzorging van zwaar zorgbehoevenden. De voorziening heeft volgens de inspectie aangegeven dat de realisatie van een vervangingsnieuwbouw tegen 2002 onmogelijk is.

De inspectie erkent dat de voorziening een aantal verbeteringen heeft doorgevoerd, maar een aantal resterende tekortkomingen wegen te zwaar op het functioneren van de instelling om een erkenning toe te staan : o.a.

- Onvoldoende gekwalificeerd personeel en ontbreken van verpleegkundige nachtpermanentie. De voorziening erkent dit, maar voert aan dat ze alle mogelijke inspanningen levert om het personeelskader aan te vullen (advertenties, VDAB, interim-kantoren).

De oplossing waarbij elke verpleegkundige om de week van wacht is en via bieper kan opgeroepen worden voldoet echter niet.

- Geen kinélokaal beschikbaar - de nooduitgang wordt gebruikt als kinélokaal. Het argument dat de rusthuisinspectie hiertegen geen bezwaar heeft doet niet ter zake.

- Onvoldoende sanitair beschikbaar, waardoor een groot aantal wc-stoelen, zonder te beschikken over een bedpannenwasser.

De voorziening argumenteert dat ze een utility met een diepe bak heeft en dat ze geen financiële middelen heeft om een bedpannenwasser aan te kopen.

De kritiek van de voorziening als zou de inspectie strenger optreden in privé-rusthuizen wordt door de inspectie en door de VAR ontkend. De VAR heeft zowel bezwaren van privé-rusthuizen als van openbare rusthuizen geadviseerd.

Een voorziening die niet beantwoordt aan de erkenningsnormen kan niet erkend worden, of ze nu privé of openbaar wordt uitgebaat. De directrice erkent zelf dat het rusthuis niet aan alle RVT-erkeningsnormen beantwoordt, maar stelt dat ze niet over de nodige financiële middelen beschikt. Het argument dat een privé-rusthuis winst moet maken is niet correct en bevestigt dat de voorziening niet de juiste prioriteiten legt.

Advies :

De VAR volgt het standpunt van de administratie en gaat akkoord met de weigering van erkenning voor 10 RVT-bedden vanaf 01.07.2000 en voor 5 RVT-bedden vanaf 01.01.2001.

De voorziening beantwoordt niet aan alle erkenningsnormen van het K.B. van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuizen, zoals gewijzigd".

Het advies van de VAR wordt met een schrijven van 7 maart 2001 bezorgd aan verzoekster.

Met een aangetekend schrijven van 23 maart 2001 gericht aan het ministerie van de Vlaamse gemeenschap, reageert verzoekster op het advies van de VAR.

1.10. Op 10 mei 2001 wordt de thans bestreden beslissing genomen. De wezenlijke overwegingen luiden als volgt :

"(...)

Overwegende de bevindingen van het inspectierapport aan de voorziening betekend op 13 september 2000;

Overwegende het voornemen van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen tot weigering van de erkenning, aan de voorziening betekend op 27 oktober 2000;

Overwegende de reactienota van de voorziening en haar vraag om gehoord te worden door de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen van 07 november 2000;

Overwegende dat de voorziening in de zitting van 06 februari 2001 door de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen werd gehoord;

Overwegende het advies van de Vlaamse Adviesraad voor de Erkenning van de Verzorgingsvoorzieningen van 06 februari 2001";

De beslissing wordt aan verzoekster betekend met een schrijven van 10 mei 2001.

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel de schending aanvoert van artikel 4 van het koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning als rust- en verzorgingstehuis of als centrum voor dagverzorging en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen doordat het bestreden besluit verwijst naar het inspectierapport van 13 september 2000 en naar het advies van 7 november 2000 van de VAR maar dat de daarin vermelde motivering niet overeenstemt met de erkenningsnormen, vermeld in de bijlage bij het koninklijk besluit van 2 december 1982; dat zij een uitgebreide kritiek formuleert op een aantal verwijten geformuleerd in het inspectieverslag en het advies van de VAR :

- het appartementsgebouw waarin haar voorziening is ondergebracht is architectonisch ongeschikt voor het langdurig verblijf van zwaar hulpbehoevenden : nochtans sluit het genoemde koninklijk besluit het onderbrengen van een RVT in een appartementsgebouw niet uit; de aangehaalde gebreken op architectonisch vlak kunnen daarenboven de bestreden beslissing niet dragen;
- er zijn onvoldoende handgrepen en leuningën : na het eerste plaatsbezoek zijn in het sanitair gedeelte van het gebouw verbeteringswerken gebeurd, maar de inspectie heeft dat in haar rapport niet vermeld;
- er is geen onderzoekslokaal beschikbaar : dat is correct maar aanpassingen vragen tijd; in ieder geval heeft de VAR die opmerking niet weerhouden;
- er is geen zaal voor gemeenschappelijke kinesitherapie en bezigheid : dat is feitelijk onjuist want het is niet omdat in het lokaal een nooduitgang bestaat dat het zijn specificiteit verliest en in ieder geval is niet bepaald aan welke vereisten dergelijk lokaal moet voldoen;
- het ontbreken van aangepaste bedden, zetels en stoelen, mankementen aan de kasten van de bewoners : die bemerking is feitelijk onjuist en alle gebreken zijn onmiddellijk na de inspectie verholpen;
- het ontbreken van een doeltreffend oproepstelsel : na de eerste inspectie is dat gebrek verholpen;
- onaangepaste spiegels en bovenmatig gebruik van WC-stoelen die onhygiënisch zijn : de spiegels zijn wel aangepast; sanitaire aanpassingen vragen tijd en in ieder geval is voldaan aan de actuele vereiste om voldoende sanitair ter beschikking te hebben;
- afwezigheid van gegevens betreffende bijscholing en gebreken in de opleiding voor palliatieve zorgen : bij de inspectie is daar geen navraag naar gedaan;

bijbscholing kan bewezen worden; dat er geen initiatieven inzake palliatieve zorgcultuur zouden bestaan is feitelijk onjuist;

- gebreken in het bijhouden van medicatieschema's en van dienstroosters, gebrekkig beheer van de geneesmiddelen, aanwezigheid van voedingsmiddelen die de gebruikslimiet overschreden hebben: na de eerste inspectie is dat probleem verholpen;
- personeelsgebrek : zij voldoet aan de normen inzake de verpleegkundigen, maar er is in elk geval een tekort op de arbeidsmarkt en dat berokkent haar problemen;
- geen nachtpermanentie : er is een modus vivendi uitgewerkt;
- het ontbreken van bijzondere voorzieningen voor dementerenden : de inspectie is zeer algemeen in haar opmerking; de weinig constructieve opstelling van de inspecteurs wordt gelaakt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen erop wijst dat een voorziening, om erkend te kunnen worden, aan alle normen moet voldoen, maar dat het toch de personeelsnorm is die een decisief karakter heeft want het is daarmee dat de door de Vlaamse Gemeenschap vooropgestelde kwaliteitseisen verwezenlijkt worden; welnu : de vereiste personeelsnorm van 2,8 FTE-verpleegkundigen en 8,0 FTE-verzorgenden was door verzoekster gekend en zij heeft tijdens het onderzoek nooit betwist dat zij aan die norm niet voldeed; de loze bewering dat zij wel aan de norm voldoet volstaat niet om het middel te schragen; de VAR heeft ook verschillende andere tekortkomingen vastgesteld die allen de weigering dragen en die door verzoekster gekend waren; het is niet omdat met betrekking tot bepaalde deelproblemen verbeteringen zijn aangebracht dat de voorziening voldoet aan de normen;

3.3.1. Overwegende dat het bestreden besluit verwijst naar het inspectierapport van 13 september 2000 en naar het advies van de VAR gegeven op 6 februari 2001; dat in dat -sub 1.9. hiervoor overgeschreven- advies vastgesteld is dat het "appartementengebouw om architectonische redenen ongeschikt is voor langdurig verblijf en continue verzorging van zwaar zorgbehoevenden" en dat, na tegenspraak over het inspectieverslag, er een aantal "resterende tekortkomingen" bestaan die "te zwaar wegen op het functioneren van de instelling om een erkenning toe te staan", waarvan er dan drie worden opgesomd met een weerlegging van de kritiek van verzoekster; dat, rekening houdend met de verschillende stappen in de besluitvorming, in de fase van het kort geding aangenomen wordt dat het bestreden besluit zijn feitelijke grondslag vindt in die vier tekortkomingen;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij een overwegend en zelfs decisief belang verleent aan het motief gesteund op het personeelsbestand en de verpleegkundige permanentie; dat dan ook, in haar redenering, de gebrekkigheid van dat motief onmiddellijk het gehele besluit vitieert; dat de Raad van State zijn aandacht dan ook in de eerste plaats moet toespitsen op -en desgevallend zijn toetsing mag beperken tot- de juistheid van dat motief;

3.3.3.1. Overwegende dat het inspectieverslag, waarin het gebrekkig personeelsbestand is aangekaart, opgesteld is op 13 september 2000; dat daarin gesproken wordt van 44 woongelegenheden met 15 bedden rust- en verzorgingstehuis en met 41 "bewoners"; dat, naar luid van punt B.3 (organisatorische normen) van de bijlage bij het koninklijk besluit van 2 december 1982, de toen geldende personeelsnorm en permanentienorm de volgende was :

"(...)

e) De personeelsnorm moet, per 30 bewoners, bedragen :

- ten minste 5 voltijds equivalenten verpleegkundigen, waaronder een hoofdverpleegkundige;
- ten minste 5 voltijds equivalenten verzorgend personeel waarvan de Minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft de vereiste minimumopleiding kan vaststellen; (...)

g) Een verpleegkundige is zowel overdag als 's nachts aanwezig in de instelling".

dat het inspectieverslag over dat personeelsbestand en de permanentie het volgende vermeldt :

"Personeelskader

Het huidige personeelskader voldoet niet met betrekking tot het aantal gegradueerde of gebrevetteerde verpleegkundigen.

Bewoners :

0-11 bewoners

A-7 bewoners

B-10 bewoners

C-13 bewoners

(...)

Nachtpermanentie

Er is geen verpleegkundige permanentie in het rustoord voorzien".

Personeel :

2,8 F.T.E.verpleegkundigen

8,0 F.T.E. verzorgenden

Overwegende dat het inspectieverslag van 13 september 2000 helemaal niet duidelijk is; dat, meer bepaald, er niet uit blijkt welke personeelsnorm verzoekster voor haar RVT-bezetting volgens de inspecteurs precies haalt en hoe die bezetting zich verhoudt tot de erkenningsnorm die de verwerende partij voorstaat; dat trouwens diezelfde bemerking ook reeds was geformuleerd in een inspectieverslag van 26 oktober 1999 waarbij andere feitelijke gegevens voorlagen

-het ging toen om 10 RVT-bedden op 41 bewoners in 44 woongelegenheden-, dat verzoekster daar toen op geantwoord heeft dat zij geen 2,8 maar 3,8 FTE-verplegenden had en geen 8,0 FTE-verzorgenden maar 8,4 FTE, maar dat de inspecteurs bij hun laatste inspectie noch aan die veranderde feitelijkheid, noch aan de kritiek van verzoekster enige aandacht hebben besteed; dat de verzoekende partij in haar reactie van 7 november 2000 op het voorstel van de minister om haar erkenning te weigeren formeel heeft gesteld met betrekking tot de personeelsomkadering: "wij voldoen aan het aantal verpleegkundigen" en dat zij daarin ook verwezen heeft naar een oplossing voor de nachtpermanentie, meer bepaald "dat iedere verpleegkundige een week van wacht is om de permanentie te kunnen waarborgen"; dat in haar reactie van 23 maart 2001 op het advies van de VAR verzoekster nogmaals gewezen heeft op de prangende toestand van de arbeidsmarkt;

Overwegende dat de VAR geen specifiek onderzoek verricht blijkt te hebben naar de personeelsbezetting voor de RVT-bedden in de instelling van verzoekster; dat zij de conclusies van het inspectieverslag gewoon tot de hare heeft gemaakt, daarmee de stelling van verzoekster dat zij wel aan de personeelsnormen voldeed, volledig onbeantwoord latend; dat ook de verwerende partij, door de redengeving van het bestreden besluit te steunen op het advies van de VAR, de kritiek van verzoekster niet beantwoordt;

3.3.3.2. Overwegende bovendien dat de VAR, op het ogenblik dat zij het dossier onderzocht, rekening moest houden met een gewijzigde -meer soepele- erkenningsnorm op het stuk van de personeelsbezetting; dat immers op 1 oktober 2000 het koninklijk besluit van 28 november 2000 tot wijziging van het koninklijk besluit van 2 december 1982 in werking getreden is, met een toevoeging aan de punten e) en g) van de specifieke organisatorische normen, luidend als volgt :

"2° in punt e) worden de volgende bepalingen toegevoegd :

'gedurende een overgangsperiode die verstrijkt op 1 oktober 2004 :

- mag de personeelsnorm, per 30 bewoners, ten minste vier voltijds equivalenten verpleegkundigen bedragen voor zover de instelling kan aantonen dat ze de nodige inspanningen heeft gedaan om aan de personeelsnorm van 5 voltijds equivalenten verpleegkundigen, zoals bedoeld in het vorige lid, te voldoen;
- mag in een instelling van 45 bewoners of meer een voltijds equivalent verpleegkundige, naar rata van maximum 1 voltijds equivalent per 30 bewoners, vervangen worden door een persoon met één van de volgende kwalificaties : geïnduceerde verpleegkundige of gelijkgestelde, geïnduceerde in de kinesitherapie, licentiaat in de kinesitherapie, geïnduceerde in de logopedie, licentiaat in de logopedie, geïnduceerde in

de ergotherapie, gegradueerde in de orthopedagogie, licentiaat in de orthopedagogie, licencié en psychomotricité, licentiaat in de psychologie, gegradueerde maatschappelijk assistent of gelijkgestelde, gegradueerde in de gezinswetenschappen, licentiaat in de gerontologie, éducateur en gérontologie of gegradueerde in de readaptatiewetenschappen'.

3° punt g) wordt aangevuld met een bijkomend lid, luidend als volgt :

'Voor de instellingen van minder dan 46 bewoners treedt deze bepaling in werking ten laatste op 1 oktober 2003. Wanneer het een gemengde structuur rusthuis- rust- en verzorgingstehuis betreft, worden voor de berekening van bedoeld aantal eveneens de bewoners van het rusthuis die ten minste beantwoorden aan de criteria van zorgbehoefendheid van categorie B zoals bedoeld in artikel 150 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in aanmerking genomen'''.

Overwegende dat uit geen gegeven van het dossier blijkt dat de VAR op het ogenblik van de bespreking van het voorstel om verzoeksters erkenning te weigeren rekening gehouden heeft met deze nieuwe personeelsnorm op het stuk van de bezetting, noch met de nieuwe regeling van de nachtpermanentie; dat ook op dat stuk de minister de leemte in de besluitvorming niet aangevuld heeft, hoewel nochtans verzoekster in haar brief van 23 maart 2001 daarvoor aandacht had gevraagd;

3.3.4. Overwegende dat de verwerende partij en de VAR vastgesteld hebben dat verzoekster erkend heeft dat zij niet aan de personeelsnorm voldoet; dat evenwel, daargelaten de vraag of al duidelijk uitgemaakt kan worden waarop de bekentenis van verzoekster in de loop van het onderzoek precies betrekking had, die bekentenis de verwerende partij er in geen geval kon van ontslaan om zelf uit te maken, op grond van de haar door verzoekster verstrekte gegevens en met inachtneming van de op verzoekster toe te passen reglementering, aan welke personeelsnormen verzoekster daadwerkelijk voldeed en aan welke normen zij moest voldoen opdat zij de erkenning voor 15 RVT-bedden zou kunnen verkrijgen; dat er ook niet wordt aangetoond dat verzoekster te kort kwam aan de erkenningsnorm ten aanzien van de organisatie van een nachtpermanentie;

3.3.5. Overwegende dat, aangezien de verwerende partij er niet in slaagt aan te tonen dat verzoekster niet aan de personeelsnorm voldeed en dat zij ook de erkenningnormen op het stuk van de nachtpermanentie miskend heeft, het door de verwerende partij zelf als decisief aangewezen motief van het bestreden besluit de wettigheidstoets niet doorstaat; dat het middel ernstig is;

4.1. Overwegende, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoekster aanvoert dat het bestreden besluit haar voortbestaan als rechtspersoon in het gedrang brengt; dat zij te dien aanzien erop wijst dat zij, om te voldoen aan de reglementering, voor 300 000 BEF aanpassingen heeft gedaan aan haar gebouwen, dat zij een tweede kinesist aangetrokken heeft, dat zij een tillift aangekocht heeft, dat zij aan een hoofdverpleegkundige een toeslag moet betalen, dat zij het tekort aan verpleegkundigen opvangt met dure interim-arbeid en dat de mutualiteiten 1 200 000 BEF van haar zullen terugvorderen; dat zij betoogt dat, als gevolg van de bestreden beslissing, die uitgaven zinloos dreigen te worden en dat men haar niet mag verwijten dat zij lang heeft gewacht alvorens haar vordering in te dienen, aangezien de terzake bevoegde persoon gehospitaliseerd is geweest;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt : de in het verzoekschrift aangevoerde elementen laten niet toe tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te besluiten; er worden geen boekhoudkundige stukken voorgelegd waaruit de impact van de door haar in het vooruitzicht gestelde uitgaven op haar financiële situatie blijkt, dat niet uit het oog mag verloren worden dat verzoekster tijdens haar voorlopige erkenning precies subsidies heeft ontvangen om aan de (personeels)normen te kunnen voldoen en dat zij nu alleen zal gevraagd worden om terugbetaling te doen van datgene wat zij na het beëindigen van die voorlopige erkenning nog ontvangen heeft; dat zij tenslotte stelt dat de investeringen naar dewelke verzoekster verwijst helemaal niet nutteloos zijn en dat zij ook niet al te zwaar waren, minstens dat zulks niet bewezen wordt;

4.3. Overwegende dat met het bestreden besluit vast komt te staan dat verzoekster geen erkenning meer bezit voor RVT-bedden -voor 10 bedden vanaf 1 juli 2000 en voor 5 bedden vanaf 1 januari 2001-; dat de verwerende partij niet betwist dat verzoekster specifiek een aantal uitgaven heeft gedaan met betrekking tot die RVT-erkenning; dat de verwerende partij niet aantoonst dat verzoekster de sluiting van haar RVT-afdeling kan opvangen met andere activiteiten terwijl het niet onaannemelijk is dat verzoekster, door het aflopen van de erkenning voor 15 bedden op een totaal van 44 woongelegenheden, in grote financiële nood dreigt te komen indien zij de door haar opgesomde verplichtingen moet nakomen; dat weliswaar de schorsing van de tenuitvoerlegging van het thans bestreden besluit niet inhoudt dat verzoekster kan geacht worden een erkenning te bezitten -de verlenging van de erkenning voor twee keer vijf bedden is definitief verlopen sinds 30 juni 2000 en de voorlopige erkenning voor vijf bedden is definitief verlopen sinds 31 december

2000- maar dat een schorsing de verwerende partij er kan toe aanzetten de zaak spoedig te heroverwegen en op die wijze verzoekster, die zij in het verleden effectief in het kader van de RVT-reglementering erkend heeft en tot uitgaven genoopt, niet langer dan strikt noodzakelijk te laten wachten op een nieuwe beslissing; dat, gelet op die concrete omstandigheden van de zaak, het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aangenomen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 10 mei 2001 van de minister van Welzijn waarbij aan de BVBA VAN WONTERGHEM'S Residentie de Manevinke de erkenning als rust- en verzorgingstehuis (nr. VZB 2104, residentie De Manevinke) wordt geweigerd hetgeen de sluiting als rust- en verzorgingstehuis onder nummer 2104 tot gevolg heeft.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december 2000 en een, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE,

Mevr. V. WAUTERS,

wnd. kamervoorzitter,  
staatsraad,  
griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**V. WAUTERS.**

**A. VANDENDRIESSCHE.**